

Amiljen Blindt.

Fortælling af J. A. Friis.

(Fort. fra forr. No.)

„Lidskade,“ svarede Ida, „vil alle være tilstrækkelig til at ordne min Afreise herfra.“

„Det er ligesom ubehageligt,“ sagde Ida med et Lidskade, „at tænke sig et saa forørgeligt, for ikke at sige forørgeligt Forhold imellem Mand og Hustru. Have de aldrig hørt om den?“ spurgte hun videre.

„Saavidt jeg ved en Søn; men om han er levende eller død, skal jeg ikke kunne sige, i Huset der har baaret sig fra Huset og maa selvfølgelig heller ikke omtales af Nogen som helst paa Gaarden; det er gavnligt, at Du i Forvejen ved det.“

Den næste Morgen fik Ida en Billet fra Blindt, hvori denne tilskrev hende, at han havde bestemt sig til at overbringe hende Husbestyrerindepladsen i sit Hus og at han indrømmede hende den Moderation, som hun havde ønsket, med Hensyn til Forholdet overfor Fru Blindt, samt at han havde bestemt selv at afhente hende.

„Kan Du se, Kirkebesøget har været,“ sagde Fru Bondefens smilende, efter at Ida havde læst Brevet højt. „Jeg er vis paa, min Pige, at havde Du talt med Fruen igaaer ved Kirken, saa havde Hr. Blindt nok givet sit Brev det modfattede Indhold. Du ser saa alvorlig og eftertænksom ud, hør, Ida, vær blot ved godt Mod, thi saa vanskelig Din Stilling end bliver, saa tror jeg dog, at Du nok overvinder Vanskelighederne.“

Til den bestemte Tid kom Blindt meget rigtig hørende for at hente Ida; men da Bondefens indbød ham til at tilbringe Aftenen hos dem, slog han sig med Sædvane til No for nogle Timer og var tilfjældende endog i meget godt Humør. For at Fruen Bagger imidlertid endnu samme Aften kunde faa ordnet sig lidt i sit nye Hjem, brød Blindt temmelig tidlig op. Medens der blev spændt for, var Ida paa sit Værelse for endnu at ordne Et og Andet til Afrejsen og imedens underholdt Blindt sig med Fru Bondefens.

„De ved nok, Fru Bondefens, at Damer ikke pleje at gæste mit Hus, men jeg beider Dem være forstret om, at det altid vil glæde mig at se Dem, naar De kommer saa lyst til at besøge Deres Veninde.“

„Maa jeg ret meget takke Dem for Deres Opmærksomhed,“ sagde Fru Bondefens forbitret; „jeg vil glæde mig meget dertil, saa meget mere som jeg haaber, at den tagne Bestemmelse vil blive til gjenfaldig Tilfredshed.“

„Jeg har samme Anskuelse; i ethvert Tilfælde har jeg ubetinget Tillid til Fru Bondefens gode Forstand, ligesom hun, saa vidt jeg skjønner, har en mild og blid Karakter.“

„Og deri bekræfter De Dem ikke, Hr. Blindt,“ bemærkede Fruen imod, „tag mig ikke mit Spørgsmaal ilde op — hvad har indgivet Dem saa megen Tillid til den unge Pige, som De, efter hvad hun har fortalt mig, kun har været sammen med paa Turen fra Aarhus til Vaaga, og saa vidt jeg mindes,“ tilføjede Fru Bondefens med et Smil, „at det vist Dem, der sov omtrent hele Tiden.“

des Besøg i Kirken idag, hvor hun og hendes Hr. Gemal kun sjelden føle Lykt til at komme. Jeg er nemlig sikker paa, at hun ventede Du kom her, thi nu, hun engang ved Bæst med sin Mand og Plæner, saa lader hun Dig ikke af Syne et Øjeblik. Jeg er ogsaa vis paa, at inden en Times Forløb Du kom her, at Du og hun have været sammen her i Kirken, men ikke have talt sammen efter Gudsstjensens, thi han udspjeder hende ligesaa godt som hun ham.“

„Det er ligesom ubehageligt,“ sagde Ida med et Lidskade, „at tænke sig et saa forørgeligt, for ikke at sige forørgeligt Forhold imellem Mand og Hustru. Have de aldrig hørt om den?“ spurgte hun videre.

„Saavidt jeg ved en Søn; men om han er levende eller død, skal jeg ikke kunne sige, i Huset der har baaret sig fra Huset og maa selvfølgelig heller ikke omtales af Nogen som helst paa Gaarden; det er gavnligt, at Du i Forvejen ved det.“

Den næste Morgen fik Ida en Billet fra Blindt, hvori denne tilskrev hende, at han havde bestemt sig til at overbringe hende Husbestyrerindepladsen i sit Hus og at han indrømmede hende den Moderation, som hun havde ønsket, med Hensyn til Forholdet overfor Fru Blindt, samt at han havde bestemt selv at afhente hende.

„Kan Du se, Kirkebesøget har været,“ sagde Fru Bondefens smilende, efter at Ida havde læst Brevet højt. „Jeg er vis paa, min Pige, at havde Du talt med Fruen igaaer ved Kirken, saa havde Hr. Blindt nok givet sit Brev det modfattede Indhold. Du ser saa alvorlig og eftertænksom ud, hør, Ida, vær blot ved godt Mod, thi saa vanskelig Din Stilling end bliver, saa tror jeg dog, at Du nok overvinder Vanskelighederne.“

Til den bestemte Tid kom Blindt meget rigtig hørende for at hente Ida; men da Bondefens indbød ham til at tilbringe Aftenen hos dem, slog han sig med Sædvane til No for nogle Timer og var tilfjældende endog i meget godt Humør. For at Fruen Bagger imidlertid endnu samme Aften kunde faa ordnet sig lidt i sit nye Hjem, brød Blindt temmelig tidlig op. Medens der blev spændt for, var Ida paa sit Værelse for endnu at ordne Et og Andet til Afrejsen og imedens underholdt Blindt sig med Fru Bondefens.

„De ved nok, Fru Bondefens, at Damer ikke pleje at gæste mit Hus, men jeg beider Dem være forstret om, at det altid vil glæde mig at se Dem, naar De kommer saa lyst til at besøge Deres Veninde.“

„Maa jeg ret meget takke Dem for Deres Opmærksomhed,“ sagde Fru Bondefens forbitret; „jeg vil glæde mig meget dertil, saa meget mere som jeg haaber, at den tagne Bestemmelse vil blive til gjenfaldig Tilfredshed.“

„Jeg har samme Anskuelse; i ethvert Tilfælde har jeg ubetinget Tillid til Fru Bondefens gode Forstand, ligesom hun, saa vidt jeg skjønner, har en mild og blid Karakter.“

„Og deri bekræfter De Dem ikke, Hr. Blindt,“ bemærkede Fruen imod, „tag mig ikke mit Spørgsmaal ilde op — hvad har indgivet Dem saa megen Tillid til den unge Pige, som De, efter hvad hun har fortalt mig, kun har været sammen med paa Turen fra Aarhus til Vaaga, og saa vidt jeg mindes,“ tilføjede Fru Bondefens med et Smil, „at det vist Dem, der sov omtrent hele Tiden.“

„Eller lod som om jeg sov,“ forklarede Blindt. „Jeg hørte naturligvis hele Samtalen mellem hende og en gammel snakkesalig Kammerraad, hvis Overblik jeg unddrog mig ved, at jeg lod som om jeg sov. Jeg syntes imidlertid saa godt om Fru Bondefens Udtalelser, de vare saa forstandige og saa maadeholdende, at jeg fik Interesse for hende, og da jeg blev opmærksom paa, at det var Deres Vogn, som hente hende ved Stationen, opstod jeg mere og mere, at den daglige Umgang med en saa venlig og dannet Pige som Fruen Bagger, vilde udøve en velgjørende Indflydelse paa mig, thi, som jeg ogsaa har sagt til hende, jeg tror ikke, jeg er saa håard og umedgjørlig, som jeg vist bliver anset for af Mangfoldige.“

hende bestemte Værelse. Jomfru Klaußen var en ældre Pige med et godlignende Udseende, som Ida antog hun vilde komme og bo med hende ved at henvende sig til hende paa en tillidsfuld Maade.

„Har De Lyst til det,“ vilde jeg spørre Dem meget forundret, om De vilde sætte mig lidt ind i Husets Stille. Jeg vil takke Dem for de Vink, som De i saa Henseende giver mig, og om De i det Hele taget vil lade Deres Dydighed og Indsigt komme mig lidt til gode, navnlig i den første Tid.“

Denne Appel til Jomfru Klaußen blev først og fremmest ikke sin Virkning, og efter at hun med en Misdømt af Ord havde forklaret hende, hvad hun havde at tage sig til i Huset, skiltes de i den bedste Forsaaelse fra hinanden.

Naturligvis var den unge Pige yderst spændt paa det første Møde med Fruen her i hendes eget Hjem, da Mødet i Kirken vist ikke havde gjort meget lovende; men hørte den Hr. eller Fru Blindt saa hun sørend ved Middagsbordet, som hun havde pyntet med nogle Blomster, ligesom hun ogsaa havde forsynet Vaserne i Døgligstuen og Høvelsalen med Buketter, hvilket Jomfru Klaußen senere sagde hende, ingen sinde havde været Tilfældet siden de havde den gamle Fruen, som hele Gaarden holdt saa meget af. Da det var det første Middagsmaal, hvorved Ida skulde fungere, paa en Maade som Værtinde, var det af stor Betydning for hende, men saaledes som dette gik, saaledes gik næsten uden nogen Forandring Maaltid efter Maaltid.

Fru Klaußen traadte ind i Spisekøkken, ledt af en Mand, der var kommen til Gaarden paa Studhandelens Vegne, og hvis hele Konversation drejede sig om disse Dyrs Fejl og Fortræffeligheder, samt de uhyre Tab, Studhandleren førte med sig — Vinding var der selvfølgelig aldrig Tale om. Lige i Høvelsalen paa Studhandleren kom Forvalteren, en visnok meget firkledt Tyr, der talte det provinssielle Sprog drøvende i den Grad, at det end ikke blev komist, men snarere afstrækkende fra at henvende sig til ham uden højt nødvendigt. De tre Herrer satte sig omkring Bordet, og Ida saa nu Stuepigen gaa hen ved den Plads, der altfaa plejede at være Fruens, og ventede med Haanden paa Stoleryggen til Fruen kom, hvorefter Pigen trådte frem til hende, da hun nu traadte ind for at tage Del i Maaltidet. Dette var ogsaa al den Opmærksomhed, der blev vist hende som Kone i Huset, thi Ingen, end ikke Studprangeren, lod som om han vidste noget af hendes Navn eller at hende, endst hun havde været i den Grad, at hun gienem Stuepigen kunde henvende sig til de tilstedeværende Værtinde, om En eller Anden ønskede hende eller dette af Maden. Blindt havde meget høfligt, straks ved Maaltidets Begyndelse, spurgt til Idas Befindende, hvorledes hun syntes om Haven og givet hende en Kompliment for de smukke Blomster, men isørigt førtes Samtalen ubekræftende mellem Husherr og Studhandleren om det ovenfor berørte interessante Emne.

Da Maaltidet var tilende, lod Blindt „Velkommen,“ hvorpaa Alle rejste sig. Ida bragte atter Fruen sin Hilsen paa samme stumme Maade som ved hendes Indtrædelse i Spisekøkken og denne Gang opnaaede hun dog, at Fruen saa paa hende, om end med et isende foldt Blik.

Raffen blev straks serveret, hvorpaa hver især forføjede sig til sine Værelser, og saaledes fik Ida ogsaa Lejlighed til, om end kun for nogle Øjeblikke, at opholde sig i sit eget Værelse.

„Jeg holder det ikke ud i Længden,“ sagde hun til sig selv. „Dette solde glædeligt Liv draber enhver varm Følelse i Hjertet og piner Sjælen tilende. Nej, jeg holder det ikke ud i Tidens Længde.“

Der hengik nu flere Dage paa samme stille, for ikke at sige ubehagelige Maade. Ida troede, at Fruen ligesom undgik hende, ellers maatte hun være trusset paa hende langt oftere i det store, vidtsendte Hus, men i saa Fald var det løstige ikke imod. Naar de en enkelt Gang mødtes, hilste Ida hende paa samme Maade, som naar de saas ved Middags- eller Aftensbordet, men Fruen besvarede som sædvanlig denne Hilsen kun med et foldt Blik.

Den gamle Jomfru Klaußen begyndte en Gang at berøre Forholdet imellem Høvelsalene, da hun en Aften var gaaet ind til Ida paa hendes Værelse for at hende om en Besøgning med noget Haandarbejde, men den gamle Piges Tanker blev straks henvendte paa noget Andet af Ida, der ikke ønskede at tale med hende eller nogen Anden paa Gaarden derom.

Den gamle Jomfru Klaußen begyndte en Gang at berøre Forholdet imellem Høvelsalene, da hun en Aften var gaaet ind til Ida paa hendes Værelse for at hende om en Besøgning med noget Haandarbejde, men den gamle Piges Tanker blev straks henvendte paa noget Andet af Ida, der ikke ønskede at tale med hende eller nogen Anden paa Gaarden derom.

„Jeg holder det ikke ud i Længden,“ sagde hun til sig selv. „Dette solde glædeligt Liv draber enhver varm Følelse i Hjertet og piner Sjælen tilende. Nej, jeg holder det ikke ud i Tidens Længde.“

Der hengik nu flere Dage paa samme stille, for ikke at sige ubehagelige Maade. Ida troede, at Fruen ligesom undgik hende, ellers maatte hun være trusset paa hende langt oftere i det store, vidtsendte Hus, men i saa Fald var det løstige ikke imod. Naar de en enkelt Gang mødtes, hilste Ida hende paa samme Maade, som naar de saas ved Middags- eller Aftensbordet, men Fruen besvarede som sædvanlig denne Hilsen kun med et foldt Blik.

Den gamle Jomfru Klaußen begyndte en Gang at berøre Forholdet imellem Høvelsalene, da hun en Aften var gaaet ind til Ida paa hendes Værelse for at hende om en Besøgning med noget Haandarbejde, men den gamle Piges Tanker blev straks henvendte paa noget Andet af Ida, der ikke ønskede at tale med hende eller nogen Anden paa Gaarden derom.

Den gamle Jomfru Klaußen begyndte en Gang at berøre Forholdet imellem Høvelsalene, da hun en Aften var gaaet ind til Ida paa hendes Værelse for at hende om en Besøgning med noget Haandarbejde, men den gamle Piges Tanker blev straks henvendte paa noget Andet af Ida, der ikke ønskede at tale med hende eller nogen Anden paa Gaarden derom.

Den gamle Jomfru Klaußen begyndte en Gang at berøre Forholdet imellem Høvelsalene, da hun en Aften var gaaet ind til Ida paa hendes Værelse for at hende om en Besøgning med noget Haandarbejde, men den gamle Piges Tanker blev straks henvendte paa noget Andet af Ida, der ikke ønskede at tale med hende eller nogen Anden paa Gaarden derom.

Den gamle Jomfru Klaußen begyndte en Gang at berøre Forholdet imellem Høvelsalene, da hun en Aften var gaaet ind til Ida paa hendes Værelse for at hende om en Besøgning med noget Haandarbejde, men den gamle Piges Tanker blev straks henvendte paa noget Andet af Ida, der ikke ønskede at tale med hende eller nogen Anden paa Gaarden derom.

Den gamle Jomfru Klaußen begyndte en Gang at berøre Forholdet imellem Høvelsalene, da hun en Aften var gaaet ind til Ida paa hendes Værelse for at hende om en Besøgning med noget Haandarbejde, men den gamle Piges Tanker blev straks henvendte paa noget Andet af Ida, der ikke ønskede at tale med hende eller nogen Anden paa Gaarden derom.

Den gamle Jomfru Klaußen begyndte en Gang at berøre Forholdet imellem Høvelsalene, da hun en Aften var gaaet ind til Ida paa hendes Værelse for at hende om en Besøgning med noget Haandarbejde, men den gamle Piges Tanker blev straks henvendte paa noget Andet af Ida, der ikke ønskede at tale med hende eller nogen Anden paa Gaarden derom.

Den gamle Jomfru Klaußen begyndte en Gang at berøre Forholdet imellem Høvelsalene, da hun en Aften var gaaet ind til Ida paa hendes Værelse for at hende om en Besøgning med noget Haandarbejde, men den gamle Piges Tanker blev straks henvendte paa noget Andet af Ida, der ikke ønskede at tale med hende eller nogen Anden paa Gaarden derom.

Den gamle Jomfru Klaußen begyndte en Gang at berøre Forholdet imellem Høvelsalene, da hun en Aften var gaaet ind til Ida paa hendes Værelse for at hende om en Besøgning med noget Haandarbejde, men den gamle Piges Tanker blev straks henvendte paa noget Andet af Ida, der ikke ønskede at tale med hende eller nogen Anden paa Gaarden derom.

Den gamle Jomfru Klaußen begyndte en Gang at berøre Forholdet imellem Høvelsalene, da hun en Aften var gaaet ind til Ida paa hendes Værelse for at hende om en Besøgning med noget Haandarbejde, men den gamle Piges Tanker blev straks henvendte paa noget Andet af Ida, der ikke ønskede at tale med hende eller nogen Anden paa Gaarden derom.

BANK AF DELING

Ed. McCornick, A. H. Kendall, T. N. McCarty, W. H. Wilson. Prof. Vicepr. Kass. Assn. Kass.

Citizens National Bank
Grundkapital: \$50,000.

ST. PAUL, NEBRASKA
En almindelig Bankforretning udføres.
Rente betales paa deponerede Summer.

Directorer: T. F. McCarty, W. A. Wilson, Husted Agor, A. A. Kendall, E. D. McCormick.

Geo. E. Lean, A. E. Cady, C. C. Hanson, President, Vicepr., Assn. Kasserer.

INTERNATIONAL BANK
DANNEBROG, NEBR.

Almindelig Bankforretning udføres.
Penge tillaaes paa gunstige Betingelser paa fast Ejendom eller personlig Sikkerhed. Veksler udstedes paa alle ledende Stæder i Verden. Dampskibsbilletter til og fra Europa sælges.

Notary Public tilstede i Banken.

BANK OF DANNEBROG
Dannebrog, Nebraska

Udfører almindelig Bankforretning.
Særlig Opmærksomhed skjøntes Indtæstning, hvilket besørjes med rimelig Vedelags. Høieste Rente betales paa Penge, som indføres paa længere Tid.

Correspondenter: American Exchange National Bank, New York, N. Y., Omaha National Bank, Omaha, Nebraska, Citizens National Bank, Grand Island, Nebr.

NOTARY PUBLIC tilstede i Banken.

St. Paul Nationalbank
Efterfølger til

Howard County Bank
St. Paul, Nebraska.

Autoriseret Kapital: \$200,000. — Udbetalt Kapital: \$50,000.

Udfører almindelig Bankforretning. Veksler udstedes paa alle Europas ledende Byer, Dampskibs Billetter tilskaffes, til og fra alle europæiske Punkter. Penge udlænes paa gunstige Vilkaar. Vi gjør Udlånninger i gode Farme og Specialiteter.

A. E. Cady, N. W. Wells, G. E. Lean, President, Vicepr., Kassere.

Første National Bank
St. Paul, Nebraska

Autoriseret Kapital: \$250,000. — Beholdning og Overskud: \$60,000.

Udfører almindelig Bankforretning. Renter betales paa deponerede Summer. Sælger Veksler, betalbare i alle Verdens større Byer.

M. Sjöholm
DRUGGIST OG APOTHEKER

Forhandler af —
Lægemedler, Mediciner, Kemikalier, Patentmedicin, Maling, Farvestoffer.

AGIGARER AF BEDSTE KVALITET

Lagerrecepter udstyldes omhyggeligt paa enhver Time i Døgnet.

M. Sjöholm, Dannebrog, Nebr.

Dampskibsbilletter
OG JERNBANE BILLETTER

Sælges paa Henstand eller for kontant Betaling.
Grundejendom sælges og byttes

Et rigt Udvalg af opdyrkede Farme i den frugtbare Vorp-Dal have til Salg. Penge udlænes i Farme med 7 1/2 pCt Rente betalbar aarligt, og uden nogen anden Udgift end „Recording of Mortgage“ og „Abstract“.

Ansøgning kan gøres ved Fred. Olsen, Byked, eller Henry Malmgren, St. Paul, Neb.

DR. N. ROSENBERG,
41 S. Clark Street, Chicago, Ill.

Dr. N. Rosenberg, 41 South Clark Street, Chicago, Ill.